Rok II. Niedziela 24 lutego 1929. Nr. 8.

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi **8 zł.**, kwartalna **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.**, kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łac. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

NII)ZERWALNOŚĆ MAŁŻEŃSTW MUSI POZOSTAĆ!

W Sejmie n jść pod obrady prawo małżeńskie. Ze pewnych kół, które zapowiadają rów nieugiętą obronę parlamentaryzmu i kracji, istnieje plan uchwalenia usta eniających dotychczasowe prawo mał e. Chodzi im o możliwość rozwodów i o wprowadzenie ślubów cywilnych.

Jeśliby taka uchwała przeszła w Sejmie, to byłby to jeszcze jeden dowód, że posłowie to nie ludzie poważni, lecz zbiór agitatorów, których wykształcenie i poglądy opierają się na zwykłych broszurkach. Trzebaby rzeczywiście uporu pensjonarskiego, zaślepienia gramofonu agitacyjnego, by być za rozwodami.

Kto tylko umie odrobinę samodzielnie myśleć i patrzeć na życie, ten wie, że przy rozwodach niema rodziny, niema wychowania dzieci. A gdzie niema rodziny, gdzie niema wychowania dzieci, tam przed społeczeństwem niema przyszłości. Wszystkie społeczeństwa rozwodów we wszystkich czasach grzebały własne państwo, traciły niezależność polityczną.

Już dzisiaj mamy sporo nowoczesnych sierót, to jest dzieci, które mają i ojca i matkę lecz nie mają rodziców, nie mają domu, chowają się w zakładzie. Litość bierze, widząc ból na ich twarzach, gdy ktoś z rówieśników, zwłaszcza z rówieśniczek, otrzymuje list z domu, opowiada o świętach, cieszy się wakacjami. A co będzie, gdy liczba takich dzieci wzrośnie?

Pewnie, że mamy takie pary małżeńskie, które, rozwiódłszy się, odwiedzają się wzajemnie: mąż odwiedza swą żonę, żyjącą z innym, żona widuje się z mężem, który ma drugą. A dzieci? Ktoby się o nie troszczył? Posyła się pieniądze na ich utrzymanie lub oddaje się babci czy cioci, niech one sobie nad tem głowę łamią! I tak zwiększa się liczba wykolejeńców, którzy od zarania życia czują się skrzywdzeni i chowają w duszy mściwość lub idą w świat z jeszcze mniejszym zasobem moralnym, niż ich rodzice.

Nad wychowaniem zwierząt czuwa hodowca, dla podniesienia stanu zwierzyny łownej istnieje ustawa łowiecka, tępiąca kłusownictwo, pilnująca czasu ochronnego, nakazująca właścicielom terenu polowania sprowadzać zwierzynę z odległych okolic dla podniesienia gatunku. A ludziom, skłonniejszym do wykroczeń i nadużyć najrozmaitszych, ma się zupełnie wolną pozostawić rękę? Wkrótce zacznie się może staranie o dozwolenie lekarzom zabiegów, które są teraz niedozwolone? itd. itd.

Ciągle się słyszy, że istnieją nieszczęśliwe małżeństwa, małżeństwa niedobrane itd. Prawda, ale czy komuś wyznaczono żonę lub męża? Wybór nastąpił. Jeśli niemądry, to już na to niema rady. Szukał ktoś po-

sagu, dostał. Niech nie ma pretensyj do szczęścia rodzinnego. Szukał stópki, linji, szukała elegancji, szyku. dowcipu, dansera, ma to wszystko. Przekonuje się, że do pożycia trzeba i wartości moralnych. Ależ o tem mówi się ciągle, tylko że młodzi traktują te słowa, jako gderanie starych ludzi.

Czyż panie mają tak przebierać w mężczyznach, jak w kapeluszach? Do tego służy inna nazwa, a nie małżeństwo.

Niezaprzeczenie ciężkim bywa los kobiety lub mężczyzny, jeśli zawarli nieszczęśliwe małżeństwo. Niezaprzeczenie ciężkim jest los podróżnych, którzy muszą i 2 dni przebywać w pociągu, zasypanym śniegiem w czystem polu. Niezaprzeczenie ciężkim jest los człowieka, którego przejechało auto. Cóż z tego wynika? Według rozumowania niektórych posłów należałoby znieść auta, znieść koleje, by nie było wypadków, jeśli chce się dla nieszczęśliwych małżeństw znieść nierozerwalność małżeństwa, czyli samo małżeństwo.

Ufamy, że jednak do tak nierozumnej uchwały nie przyjdzie, a przynajmniej że nie wejdzie ona w życie. Niech gromadka raczej zwierząt niż ludzi nie usiłuje reszcie narzucać swych upodobań, nabytych w podejrzanych lokalach.

Nikt rozważny w społeczeństwie nie dopuści, by powstała jeszcze jedna walka w Polsce, w której ze strony duchowieństwa i katolików dobrych bez względu na ich przekonania polityczne każdy weźmie zacięty udział z przeciwnikami nierozerwalności małżeństwa, bo to jest prawda wiary.

Jak powstały „Gorzkie Żale“?

„Gorzkie Żale“ są ulubionem nabożeństwem wielkopostnem. Tłumy zalegają kościoły. Podobną mnogość wiernych widzi się tylko na pasterce i na rezurekcji. I dzisiaj nie możemy sobie wyobrazić czasów, w których popołudniu w niedzielę wielkopostną nie odprawiało się „Gorzkich Żalów“.

A jednak „Gorzkie Żale“, to polskie nabożeństwo, w Polsce powstałe, istnieją nie tak dawno. Pierwszy raz wydrukowano je w r. 1707 w Warszawie pod tytułem „Snopek Mirry“ i pierwszy raz odprawiono je w Warszawie w kościele św. Krzyża przy licznym natłoku wiernych. Rozpowszechnienie po całym kraju zawdzięczają księżom Misjonarzom.

Jakie było nabożeństwo wielkopostne przed „Gorzkiemi Żalami“? Śpiewano pieśni łacińskie o męce Pana Jezusa z dodatkiem nie wielu polskich, urządzano przytem przedstawienie męki P. Jezusa. Pieśni łacińskie były niezrozumiałe, przygotowanie przedstawienia zajmowało wiele czasu i pochłaniało liczne wydatki. Bractwo św. Rocha przy kościele św. Krzyża, nie mając dość funduszów na to wszystko, wprowadziło „Gorzkie Żale“, ułożone przez swego promotora ks. Wawrzyńca Stanisława Benika.

I „Gorzkie Żale“ nie obeszły się bez przeciwników. Zaskarżono bractwo do Rzymu o śpiewanie „Gorzkich Żalów“, udało się jednak bractwu obronić to nabożeństwo i z pewnością, póki będzie rozbrzmiewać polska mowa, będą ludzie śpiewać po kościołach „Gorzkie Żale“, ucząc się z nich i przez nie miłować Pana Jezusa za Jego gorzką mękę, z miłości dla nas podjętą.

Ks. biskup lubelski wzywa duchowieństwo i wiernych swej diecezji do pracy społecznej.

JE. ks. dr. Marjan Leon Fulman, biskup lubelski ogłaszą wezwanie do duchowieństwa i wiernych, by stanęli do pracy społecznej. Stwierdziwszy, że na terenie diecezji mnóstwo spraw społecznych leży odłogiem, a niema dostatecznej liczby pracowników, że życie z dniem każdym wyłania coraz nowe potrzeby, których nie można zaniedbywać, że wreszcie nieliczne warstwy inteligencji polskiej odsuwają się od pracy wśród ludu z najrozmaitszych powodów, Dostojny Arcypasterz zaznacza że „do ruszenia z miejsca w dziedzinie akcji społecznej szczególniej jest powołane duchowieństwo“

„Dwie dziedziny życia społecznego wymagają wytężonej pracy kapłana: oświata i opieka nad wszelką biedą. Te dwa punkty akcji społecznej mają zwracać uwagę duszpasterza tak w organizacjach czysto religijnych, jak i świeckich, bo w nich czynnik religijny ma bardzo wiele do powiedzenia i wytworzenia“.

W dziedzinie oświaty do akcji katolickiej należy: opieka nad wszelkiem szkolnictwem w sensie podnoszenia stanu nauczania, dobrych stosunków z nauczycielstwem, przychylnego usposabiania ludności do zadań szkolnych i t. d.; troska o czytelnictwo katolickie w organizacjach czysto religijnych; systematyczne urządzanie pogadanek popularnych;

jak najszersze rozpowszechnianie czasopism katolickich, wreszcie urządzanie dobrze funkcjonujących bibljotek parafjalnych przy kościołach parafjalnych.

Jeżeli chodzi o opiekę nad wszelką biedą, to przedewszystkiem w parafjach należy się posługiwać organizacją towarzystw dobroczynności w duchu św. Wincentego a Paulo. Dalej w każdej większej wiosce należałoby organizować grupki z dwóch lub trzech osób, których zadaniem byłoby rejestrowanie biedaków w wiosce, opiekowanie się nimi, staranie się o opiekę społeczną ze strony gminy, zbieranie między sąsiadami pomocy materjalnej, pociąganie zaniedbanych moralnie do spowiedzi świętej i t. d. „Zadaniem duszpasterza jest i całkowite zainteresowanie się tymi nieszczęśliwymi na wzór Chrystusa, który czynem pokazał, że Mu „żal tego ludu“, co też tak podniośle naszkicował w opowieści o dobrym Samarytaninie“.

Te dwa zadania: oświata katolicka i opieka nad biedą stanowią tak szeroki zakres pracy dla akcji katolickiej, że całkowicie mogą zaprzątnąć wszystkich najlepszych ludzi w parafji“.

W dalszym ciągu Arcypasterz kładzie „silny nacisk na potrzebę w każdej parafji domu katolickiego, w którymby znajdowała się sala zebrań do omawiania bieżących zagadnień religijnych i społecznych oraz do organizowania poszczególnych prac katolickich“.

List kończy się wezwaniem duchowieństwa do akcji społecznej w myśl wskazań ostatnich papieży, począwszy od Leona XIII.

„Królestwo Boże — pisze Dostojny Arcypasterz — jest zagrożone w dzisiejszej duszy polskiej nie skutkiem złej woli, lecz z braku uświadomienia katolickiego. Przez pociągnięcie do akcji katolickiej wielu się uświadomi i pociągnie, aby pójść za Chrystusem Mistrzem i Zbawicielem“.

Z misyj katolickich.

Apostoł trędowatych, Mgr. Desmazieres, biskupem Tourcoing. Apostoł trędowatych, Mgr. Desmazieres, wyświęcony został na biskupa Tourcoing. Konsekracja odbyła się w Tourcoing w kościele św. Józefa, leżącym w gęsto zaludnionej dzielnicy miasta, gdzie urodził się nowy biskup, jako syn prostych, biednych ludzi. Wielki orszak księży, dzieci i byłych żołnierzy towarzyszył Mgrowi Desmazieres, przeprowadzając go w uroczystej procesji do kościoła, gdzie nowy biskup otrzymał sakrę biskupią z rąk Mgra de Guebriand.

Katolickie duchowieństwo pochodzenia tubylczego w Azji. Według najnowszej statystyki, z pośród 4263 księży katolickich, znajdujących się w Azji, 52·3% stanowią tubylcy. Reszta to misjonarze z Europy, Australji i Ameryki.

Nowy teren misyjny księży Pallotynów. Dekret Propagandy z dn. 16 stycznia b. r. wydzielił dystrykt Queenstown z wikarjatu apostolskiego przylądka Dobrej Nadziei i powierzył go jako samodzielną misję księżom Pallotynom. Pallotyni prowadzili już pracę duszpasterską w znajdującej się tam prefekturze apostolskiej „centralnego Kaplandu“

Ewangelja na II niedzielę Postu.

Mat. 17, 1—9.

Przemienienie Pańskie.

A po sześciu dniach wziął Jezus Piotra i Jakóba i Jana brata jego, i wyprowadził ich na górę wysoką osobno. I przemienił się przed nimi. A oblicze jego rozjaśniało jako słońce: a szaty jego stały się białe jako śnieg. A oto się im ukazali Mojżesz i Eljasz z nim rozmawiający. A odpowiadając Piotr, rzekł do Jezusa: Panie, dobrze jest nam tu być: jeśli chcesz, uczyńmy tu trzy przybytki, tobie jeden, Mojżeszowi jeden a Eljaszowi jeden. Gdy on jeszcze mówił, oto obłok jasny okrył ich. A oto głos z obłoku mówiący: Ten jest Syn mój miły, w którymem sobie dobrze upodobał: jego słuchajcie. A usłyszawszy uczniowie, upadli na twarz swoją i bali się bardzo. I przystąpił Jezus i dotknął się ich i rzekł im: Wstańcie, a nie bójcie się. A podniósłszy oczy nikogo nie widzieli, jedno samego Jezusa.

Przemienienie.

Chrystus nie przyszedł, by błyszczeć w świetności Syna Bożego, lecz żeby w pokorze Syna-Człowieczego nas pozyskać i podnieść na duchu. Stąd pokorna prostota życia Zbawiciela, stąd skromne i pojedyncze ukazanie się Pana.

Raz jednak chciał i na zewnątrz wobec swych zaufanych okazać, jakim naprawdę był i jakim stale byćby musiał według wewnętrznej swej istoty. Przemienił się na górze Tabor w oczach apostołów. I wspaniałość, która wtedy Go otacza, to nie pożyczana

Poselstwo chińskie przy Watykanie. Radjo Stefani donosi z Szanghaju o utworzeniu poselstwa chińskiego przy Watykanie. Według tej wiadomości posłem mianowany został Liu-Ta-Ting.

Uczczenie biskupa katolickiego przez kanadyjskie towarzystwo kolei żelaznych. Dyrekcja kanadyjskiego narodowego towarzystwa kolei żelaznych nadała oficjalnie jednej ze stacji na nowej linji kolejowej nazwę Charlebois. Jest to nazwisko wikarjusza apostolskiego z Keewatin ze zgromadzenia Oblatów od Matki Boskiej Niepokalanego Poczęcia, jednego z najdzielniejszych pionierów apostolstwa katolickiego w tych olbrzymich krainach dalekiej północy.

Fakt ten przypomina hołd publiczny, jaki został złożony innemu księciu Kościoła, sąsiadowi biskupa Charlebois, Mons. Grourad'owi, który od 68 lat przebywa na misjach północnych i który, z pewnością jedyny wśród biskupów, rezyduje w stolicy swego wikarjatu, nazwanej urzędowo od jego nazwiska — Grourad.

Tak to Kanada czci zasługi mężów, którzy biednym ludom tych surowych krain niosą cudowne światło wiary chrześcijańskiej i dobrodziejstwa miłosierdzia katolickiego.

Delegat apostolski w Chinach u prezydenta republiki chińskiej. Mgr. Constantini, delegat apostolski w Chinach, przybył z Pekinu do Nankinu i dn. 23 ub. m. rano w towarzystwie Mgra Haouisé, biskupa koadjutora w Nankinie, Mgra Szymona Tsu, biskupa chińskiego z Haimen, oraz wybitnego katolickiego działacza Loh-Pa-Hong, złożył wizytę prezydentowi republiki Chang-Kai-Szekowi. Prezydent Chin przyjął swych gości niezwykle serdecznie i miał z nimi długą rozmowę.

Liczba księży Jezuitów na świecie. Według rocznika księży Jezuitów w Irlandji (ogłoszonego przez „Irich Messenger“ Office, Dublin), liczba księży Jezuitów na całym świecie wynosi obecnie 9517, scholastyków 6591 i braci 4528, razem około 21.000. Asystencja angielska, która obejmuje także Irlandję, liczy 1704 księży, 1200 scholastyków i 521 braci.

Ze świata katolickiego.

Przyjazd biskupów amerykańskich do Rzymu. W roku bieżącym przybędą do Rzymu wszyscy biskupi amerykańscy na przepisane „Visita ad limina Apostolorum“. W związku z tem kongregacji Konsystorjalnej przedstawione zostanie sprawozdanie o stanie diecezji amerykańskich. Dotychczas byli już w Rzymie biskupi z Brooklyn i Albany. W najbliższym czasie spodziewany jest przyjazd arcybiskupa z Bostonu, kardynała O'Connella.

Nowy tygodnik katolicki w Pekinie. Niedawno w Pekinie wyszedł pierwszy numer nowego tygodnika katolickiego, który ma tytuł „Życie katolickie w Chinach“. Podaje on ważniejsze wiadomości o charakterze religijnym z terenu chińskiego i międzynarodowego. Część tego czasopisma drukowana jest w języku angielskim, część we francuskim a najznaczniejsza w chińskim. Wszystkie wzajemnie się uzupełniają. Na czele pierwszego

---

jasność, lecz uzewnętrznienie się Jego istoty z wewnętrznego ukrycia w sferę ciała.

W tej świętej godzinie, która pozwala nam oglądać ciało Jezusa w Jego najczystszej piękności, w boskiem przemienieniu, budzi się w piersi naszej odwieczne pragnienie, aby i ciało nasze podnieść na wyżyny świetności i doskonałości, żeby i ono cieszyło się siłą i pięknością, żeby w zdrowiu ochoczo nam służyło, żeby nie było nam ciężarem, lecz pomocnikiem.

Rzeczywistość mówi jednak co innego. Mało wiemy o radościach ciała, a dużo o jego cierpieniach i nędzy. Ciało, które ma być naszym przyjacielem, jest naszym wrogiem i kusicielem i choć nieraz wolą dawno już zrezygnowaliśmy z życia, musimy przez ciało swoje schorzałe napozór bezużytecznie tułać się na tym świecie.

Jednak mimo przykrych doświadczeń i smutnych rozczarowań ludzie nie pozwolą sobie wyrwać tęstnoty za pięknością ciała. Tem wszechwładniej panuje ona po wojnie, zatacza coraz szersze kręgi. Niewidziany dotychczas kult piękności ciała porwał ludzi, prawdziwy głód za światłem, powietrzem i wodą, bałwochwalcze oddanie się gimnastyce, sportowi, życiu fizycznemu, gimnastyce rytmicznej i tysiącznym sztukom i sztuczkom kosmetycznym i szałowi tanecznemu.

Wiele z tego jest słuszne, mądre, pożyteczne, zdrowe, ale pewnem jeszcze bardziej jest to, że właściwej granicy dotychczas nie znaleziono. Troszczy się o piękno i zdrowie ciała kosztem rozwoju duchowego. Nie wyświadcza dobrodziejstwa swemu społeczeństwu, kto daje mu gibkość i siłę ciała kosztem skarlenia duszy.

Naszem zadaniem, jako chrześcijan, nie

numeru znajduje się orędzie Ojca św. do narodu chińskiego.

Dokończenie soboru watykańskiego? Prasa włoska donosi, że przerwane w 1923 r. przygotowania do dalszego prowadzenia soboru watykańskiego w ostatnich czasach zostały jakoby na nowo podjęte przez kongregację koncyljum. Dzienniki dodają, że zwołania soboru należy oczekiwać na przyszły rok, kiedy — jak sądzi „Popoli d'Italia" — Stolica Apostolska znajdzie się, być może, w lepszej sytuacji. Istniejące dotychczas trudności lokalne zostały jakoby rozwiązane przez wyznaczenie środkowej nawy bazyliki św. Piotra na miejsce zebrań dla dwóch do trzech tysięcy dostojników kościelnych.

Watykański korpus dyplomatyczny nie przeniesie się do przyszłego państwa papieskiego. Dowiadujemy się ze źródła rzymskiego, że Sekretarz Stanu X. kardynał Gasparri, zawiadamiając ambasadorów i posłów, akredytowanych przy Stolicy Apostolskiej o rozwiązaniu kwestji rzymskiej, zaznaczył, że ambasady i poselstwa mogą nadal pozostać w dotychczasowych siedzibach.

Księża Salezjanie budują w Rzymie nowy kościół i szkołę. Na wiosnę r. b. na Via Tuscolana w Rzymie dokonane zostanie poświęcenie nowego kościoła pod wezwaniem Matki Boskiej. Wznoszą go księża Salezjanie obok budowanej obecnie nowej wielkiej szkoły rzemiosł. Szkoła ta pod nazwą „Opera Pio XI" będzie budowlą wzniesioną dla uczczenia jubileuszu Ojca św. Papież zatwierdził już plany i polecił wyasygnować na budowę znaczniejszą sumę pieniędzy.

Międzynarodowy konkurs na najpiękniejszy posąg Najśw. Serca Jezusowego. Towarzystwo Subirana w Barcelonie rozpisało międzynarodowy konkurs i wyznaczyło 50.000 pesetów nagrody na najpiękniejszy posąg Najśw. Serca Jezusowego. Dotychczas złożonych zostało 27 prac artystów hiszpańskich, 30 niemieckich, 28 francuskich, 6 belgijskich, 6 włoskich, 2 angielskich, oraz 15 projektów, które nadesłali przedstawiciele różnych innych narodów. W chwili obecnej oczekiwane jest nadejście prac amerykańskich. Po otworzeniu wszystkich kopert zorganizowana zostanie wystawa nadesłanych projektów.

Święcenie dnia niedzielnego w Albanji. Dotyczczas dniem świątecznym w Albanji był piątek, ponieważ większa część ludności tego kraju jest wyznania mahometańskiego. Nowy rząd, który z wielkim wysiłkiem modernizuje państwo, zniósł z końcem listopada r. ub. świętowanie w piątek i przeniósł je na niedzielę. Według nowej ustawy która weszła już w życie, wszystkie biura i szkoły mają być w niedzielę zamknięte a praca zawieszona.

Z całej Polski.

List pasterski JE. X. biskupa dr. H. Przeździeckiego, Ordynarjusza diecezji podlaskiej. Z okazji jubileuszu Ojca św. pasterz diecezji podlaskiej wydał do swych wiernych list pasterski

---

jest kult ciała, lecz jego przemienienie, podniesienie z czysto zwierzęcej piękności do piękności ludzkiej, cielesno-duchowej.

Nasza wiara nie potępia troski o ciało. Ciało nie jest więzieniem duszy, lecz jej towarzyszem w wędrówce. Nie jest ono dziełem szatana lecz dziełem Bożem, podobnie jak i dusza i wszystko stworzenie. Ale wiara nasza uczy też, że w ciele tkwi także słabość i niebezpieczeństwo, pożądliwość i niewstrzemięźliwość. I choćby ktoś z najmądrzejszą miną mówił: „Dla czystego wszystko czyste i wszystko, co naturalne, jest także dobre", nasza wiara nie przestanie nigdy powtarzać za św. Pawłem, że inne prawo jest w członkach, a inne w duszy, bo to jest objawienie. Nasz Kościół nigdy w to nie uwierzy, by ktoś bez walki, śpiewająco, mógł osiągnąć doskonałość swej istoty.

O jednem musimy pamiętać — a któryż szlachetny człowiek nie zgodzi się na to? — że, choć wysoko stawia nasza religja ciało, ducha jednak stawia wyżej. Pielęgnowanie ciała bez pielęgnowania duszy, bez pielęgnowania umysłu, charakteru i religijności jest czemś niekatolickiem. Raczej chore ciało, niż chora dusza. Raczej pokraczny święty, niż dobrze zbudowany grzesznik. W pięknem obliczu będziemy szukać pięknej, głębokiej duszy. Gdzie jej nie ma, tam brakuje nam czegoś najlepszego. Do ciała swego nie możemy dodać ani łokcia, troszczmyż się więc najpierw o duszę. Wtedy i w mniej pięknem ciele jaśnieć będzie piękność, piękność twej duszy.

Z Taboru płynie nauka: Najpiękniejsza piękność człowieka nie wyrasta z soków tej ziemi, lecz z przepromieniającej siły pięknej duszy. Amen.

Głęboka miłość i przywiązanie biją z tego listu, poświęconego w dużej części wspomnieniom z czasu pobytu Ojca św. w Polsce.

W drugiej części swego listu pasterskiego X. biskup w imieniu swojem i swych wiernych składa hołd i podziękowanie Ojcu świętemu za wszystko, co dla Polski uczynił.

Po wezwaniu kapłanów i wiernych do modlitw szczególnych w tym roku jubileuszowym za Ojca św., pasterz diecezji podlaskiej wzywa do stawiania żywych i trwałych pomników ku uczczeniu Najwyższego Jubilata. „Jednym ze środków — mówi X. biskup — do zorganizowania życia katolickiego są domy katolickie. O domach tych pisaliśmy Wam, Najmilsi, kapłanów zaś naszych zobowiązaliśmy, aby w każdej parafji, najpóźniej w przeciągu pięciu lat był dom katolicki“. Każdy z tych domów niech nosi imię papieża Piusa XI.

Kończy swój list pasterski X. biskup podlaski modlitwą za Ojca św., aby Bóg Wszechmocny użyczał Mu najdłuższych lat i sił do sprawowania rządów w Kościele.

Zwolnienie klasztoru od kwaterunku. Dowiadujemy się, że władze wojskowe zwolniły od kwaterunku zajmowane dotąd przez drobny oddział piechoty skrzydło w klasztorze PP. Wizytek. Podobno zarządzenie to, przyjęte z żywą wdzięcznością przez Wilno, zawdzięczać należy p. ministrowi Konarzewskiemu.

Nowy rektor Misji polskiej we Francji. JE. X. kardynał prymas Hlond zamianował X. Leona Łagodę, prof. seminarjum duchownego w Gnieźnie, rektorem Misji polskiej we Francji.

O Ojcu św. przez radjo wileńskie. W środę, 6 b. m. Wileński Związek Młodzieży Polskiej nadawał przez radjo komunikat do wszystkich stowarzyszeń Młodzieży Polskiej, poświęcony Ojcu św. Piusowi XI z okazji siedmiolecia sakry biskupiej i 50-lecia kapłaństwa Ojca chrześcijaństwa.

Organizacje kobiece w Polsce przeciw ślubom cywilnym i rozwodom. Zebrane w dniu 28-ym stycznia rb. niżej podpisane organizacje kobiece w Polsce, oświadczają, co następuje:

„Wobec ponownie ze zdwojoną siłą grożącego Polsce niebezpieczeństwa w postaci nowego prawa małżeńskiego, mającego u nas wprowadzić śluby cywilne i rozwody, zwracamy się do całego katolickiego Narodu polskiego, aby powtórnie stanął energicznie w obronie nienaruszelności katolickiej zasady świętości małżeństwa, na nierozerwalności sakramentu opartego.

Czas nagli! Czyż więc nie powinien odezwać się głos naszego zbiorowego protestu przeciwko zamierzonemu pogwałceniu wyraźnie w tym względzie wypowiedzianej woli, zarówno społeczeństwa jak ciał ustawodawczych, które w tym celu prawo małżeńskie wykluczyły z pełnomocnictw, uchwalonych w roku 1926 dla Prezydenta Rzeczypospolitej? Zwracamy się również do wszystkich tych panów posłów i senatorów, którzy rok temu — przed wyborami — wyborcom swoim obiecywali praw Kościoła katolickiego w Polsce bronić, z żądaniem, aby dziś dane obietnice spełnili. Wyborców zaś wzywamy, aby na swych przedstawicieli energiczny nacisk w tym względzie wywarli. Przedewszystkiem jednak odwołujemy się do wszystkich kobiet, Polek-katoliczek, równo-uprawnionych obywatelek, odpowiedzialnych za losy Ojczyzny, aby z praw swoich korzystając, zdecydowanem swem stanowiskiem stwierdziły, że chcą Polski katolickiej, moralnie zdrowej, a tem samem wewnętrznie silnej, czego najpierwszą podwaliną i kamieniem węgielnym jest nienaruszalność i nierozerwalność rodziny chrześcijańskiej.

W końcu wyrażamy energiczny protest przeciwko znanym ogółowi ostatnim wynikom głosowania Komisji budżetowej nad budżetem Ministerjum W. R. i O. P. w Sejmie, godzącym w interesy Kościoła katolickiego. Stwierdzamy, że nie są one wyrazem woli większości polskiego Narodu, a raczej nadużyciem zaufania wyborców“.

Podpisały: Narodowa Organizacja Kobiet, Katolicki Związek Polek, Stowarzyszenie Zjednoczenia Ziemianek, Zjednoczenie Jazłowieckie, Warzzawskie Koło Kuźniczanek, Sekcja Akademicka N. O. K., Chrześcijańskie Towarzystwo Ochrony Kobiet, Koło Mieszczanek przy Związku Rrzemieślników Chrześcijan, Stowarzyszenie Młodych Kobiet, Stowarzyszenie Rękodzielnicze „Dźwignia“, Sekcja Pań przy Tow. Pomocy dla inteligencji, „Chyliczanki“, Związek b. wychowauek Sacre Coeur, Związek b. wychowonek SS. Urszulanek.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

LUTY — 1929.

24	N	**F. Sucha**	11	**G. 6 po Boh**
25	P	Anastazji	12	Mełetyja
26	W	Wiktora	13	Martynjana
27	S	Aleksandra	14	Awksentyja
28	C	Romana	15	Onysyma

MARZEC — 1929.

1	P	Albina bisk.	16	Pamfyła
2	S	Symplicjusza	17	Teodora

Nabożeństwa wielkopostne w kościele OO. Jezuitów. 1. Co piątku o godz. 6 wiecz. Droga Krzyżowa. 2. Co niedzielę o godz. 4'30 popoł. Gorzkie żale z kazaniem pasyjnem.

Rekolekcje:

a) od poniedziałku 18 lutego do soboty 23 t. m. o godz. 7 wieczorem dla pań i panien, zajętych w konfekcji damskiej, sklepach, drukarniach, introligatorniach, magazynach, fabrykach i t. p. — Wspólna Komunja św. wielkanocna w niedzielę 24 lutego o godz. 7'30 rano.

b) od poniedziałku 25 lutego do soboty 2 marca o godz. 5 popoł. dla dziewcząt służących. — Wspólna Komunja św. wielkanocna w niedzielę 3 marca o godz. 5'30 rano.

c) od poniedziałku 4 marca do soboty 9 marca o godz. 6 wiecz. dla pań. — Wspólna Komunja św. wielkanocna w niedzielę 10 marca o godz. 7'30 rano.

d) od poniedziałku 11 marca do soboty 16 marca o godz 7 wiecz. dla mężczyzn wszystkich stanów. — Wspólna Komunja św. wielkanocna w niedzielę 17 marca o godz. 7 rano.

e) od poniedziałku 18 marca do soboty 23 marca o godz. 7 wiecz. dla panów i słuchaczy wyższych uczelni. — Wspólna Komunja św. w niedzielę 24 marca o godz. 8 rano.

Z parafji św. Elżbiety. W niedzielę 24 lutego b. r. odbędzie się staraniem Ligi katolickiej przy kościele św. Elżbiety drugi wykład z cyklu wykładów popularnych. Przemawiać będzie Dyr. Bronisław Duchowicz, na temat „Co szkodzi zdrowiu“. Początek o godz. 6 wiecz. Sala probostwa parafji kościoła św. Elżbiety, pl. ks. Bilczewskiego l. 5. Wstęp 30 groszy.

Z parafji św. Marji Magdaleny. Porządek nabożeństw wielkopostnych: „Gorzkie żale w niedzielę o godz. 4 popoł., potem kazanie pasyjne. „Droga Krzyżowa“ w piątki o godz. 5 popoł.

Z parafji św. Marcina. Parafialne rekolekcje wielkopostne odbędą się w kościele św. Marcina w dniach od poniedziałku 4 marca do niedzieli 10 marca. Nauki codziennie o godzinie 6 wieczorem. W sobotę 9 marca spowiedź od godz. 3-ej po południu. W niedzielę 10 marca Komunia św. podczas mszy św. o godz. 7 rano.

Z parafji Bożego Ciała (OO. Dominikanów). W każdy piątek odbywają się w kościele O. O. Dominikanów „Gorzkie Żale“ o godz. 5'15 popołudniu. Podczas nabożeństwa kazania postne wygłasza kaznodzieja O. Łucjan.

Nabożeństwa akademickie. W ubiegłą niedzielę rozpoczęły się w kościele P. P. Klarysek przy ul. Łyczakowskiej 2., ogólno-akademickie nabożeństwa. Pierwszą Mszę św. odprawił Najprzew. ks. Arcybiskup Twardowski. W wygłoszonem przemówieniu zwrócił się do licznie zgromadzonej młodzieży akademickiej w nadzwyczaj serdecznych słowach, zachęcając do pracy i wytrwałości.

Nabożeństwa te składające się narazie z cichej Mszy św. i krótkiego kazania urządzane staraniem Akademickiego Związku Rekolekcyjnego pod wezwaniem św. Dominika przy współudziale profesorów Wydziału Teologicznego U. J. K., będą się odbywać stale w każdą niedzielę i święto w kościele klarysek o godz. $10^1/_2$ rano. Między 6 a 10 marca br. odbędą się w tymże samym kościele rekolekcje konferencyjne dla akademików pod kierunkiem ks. prof. Koniecznego rano o godz. 8 i wieczorem o godz. 19.30.

Praca duszpasterska w Zakładzie w Kulparkowie. W państwowym Zakładzie dla umysłowo chorych w Kulparkowie jest kaplica wspólna dla obrz. rzym. kat. i gr. kat., a przy niej pracuje kapelan obrz. rzym. kat. i kapelan gr. kat. W roku ubiegłym było przeciętnie około 1800 chorych w tem mniejwięcej po $^1/_3$ Polaków, Rusinów i Żydów. Wśród pracowników szpitalnych i ich rodzin było około 450 dusz obrz. rzym. kat. (w tem 50 Sióstr Miłosierdzia). Dla wiernych obrz. rzym. kat. odprawia się codziennie Msza św. rano o godz. 5'20. W niedzielę i święta I Msza św. o godz. 5'20, II Msza św. o godz. 9 z kazaniem, nieszpory o godz. 14'30. Zaopatrzono świętymi Sakramentami w r. 1928 chorych 108. Zmarło: w r. 1927: 84, w r. 1928: 67, w r. 1929: 6. Komunje święte: w r. 1927: 19.840, w r. 1928: 26.100, w r. 1929: 3000. Kongregacja III Zak. św. Franciszka: 22 osoby; Stow. Dzieci Marji: 65 osób; Stow. Aniołów: 34 dzieci. Bardzo żywą działalność rozwija Komitet Ochronki pod przewod. dyrektorowej Bednarzowej. Ochronka - przedszkole liczyła przeciętnie 22 dzieci. W roku ubiegłym Komitet Ochronki urządził dla dzieci pracowników zakładowych „Wieczór św. Mikołaja“ i „Gwiazdkę“ z zabawą i rozdaniem darów. Staraniem tegoż Komitetu i Wydziału kasyna funkcjonarjuszy Zakładu i bardzo gorliwej współpracy Sióstr Miłosierdzia zebrano dotąd przez urządzenie festynów i różnych imprez 2600 zł. na witraże do kaplicy Zakładowej. W listopadzie 1928 r. poświęcono sztandar Związku pracowników szpitalnych. Często urządza się rozmaite przedstawienia i zabawy dla chorych, główny jednak ciężar pracy t. j. pielęgnowanie chorych jest na pierwszym planie. Pod kierownictwem dyrektora dr. J. Bednarza i 11 lekarzy wszyscy pracownicy Zakładu spełniają co dnia swą ciężką i odpowiedzialną pracę dla dobra chorych. Wielu chorych bierze też w miarę możności udział w pracy. Dokonywana obecnie przebudowa i rozbudowa Zakładu ma na celu poprawienie warunków pobytu chorych w Zakładzie.

W dniach od 25/II do 1/III b. r. odbędą się jak co roku **rekolekcje wielkopostne w Zakładzie.** Mają one przyczynić się do wzmocnienia i ożywienia życia religijnego wśród pracowników i chorych. To ożywienie życia religijnego dopomoże chorym do zniesienia ich ciężkiej doli a pracownikom da nowe siły do jeszcze wydatniejszej pracy dla dobra chorych.

Ostrzeżenie. Z parafji św. Marji Magdaleny. W „Wieku Nowym“ z 6/II, nr. 8287 okazało się ogłoszenie, że „Komitet kościelny poszukuje agentów uczciwych za zabezpieczeniem do kwesty Bajki 27, II p., drzwi 8“.

Komitet Odnowienia kościoła św. Marji Magdaleny zawiadamia, że nie upoważniał żadnego komitetu do zbierania kwesty i że z tym komitetem nic nie ma wspólnego.

Liga katolicka przy kościele św. Anny urządza dnia 3. marca o godz, 5. po poł. w sali szkoły

św. Anny obchód uroczysty na uczczenie złotego jubileuszu kapłańskiego Ojca św. Piusa XI.

Wyjaśnienie. Juljan Ludwik (2 im.) Krzysztofowicz, inspektor kolejowy, nie przestał być katolikiem, lecz zmienił obrządek łac. na ormiański.

Wystąpienia z Kościoła katol. 1. Wiktor Sergjus (2 im) Remiszowski oficer zawodowy W. P. urodzony 20. VIII 1902 we Włocławku, zapisany w księgach kościoła św. Aleksandra w Warszawie, zamieszkały we Lwowie przy ul. Kurkowej l. 37, wystąpił z kościoła kat., 11/XII 1928. Magistrat L. 202.323. 5/II 1929.

2. Florjan Witold (2 im) Łaba, absolwent inżynierji i urzędnik techniczny, urodzony 4/V 1895, zamieszkały przy ul. Tarnowskiego 18, wystąpił z Kościoła kat. 18 XII 1928. Magistrat L. 206414/28.

Jan Leon (2) Gelewski — magister praw urodzony w Czarnokońcach powiat Gzortków 19/IV. 1894 r. zamieszkały we Lwowie ul. Zamojskiego l. 7. stanu wolnego, wystąpił z kościóła kat. 11 XI. 1928 r. Magistrat L. 202239/28.

Siostra III. Zakonu Św. Franciszka na fundusz prasowy Wiadomości parafjalnych złożyła 5 zł.

Na fundusz prasowy. JWPan Artur Aulich zł. 1., JWPan Karol Rosner zł. 3.

Z życia parafjalnego.

Od 10/II do 17 II 1929.

Bazylika metropolitalna. Było: chrztów 1; zmarłych 2; zapowiedzi —; ślubów 2; zaopatrzonych 1; Komunij św. 720; składki —.

Parafja OO. Dominikanów. Było: chrztów —; zmarłych —; zapowiedzi —; ślubów —; zaopatrzonych 1; Komunij św. 800.

Parafja M. B. Śnieżnej. Było: chrztów 1; zmarłych 1; zapowiedzi —; ślubów—; zaopatrzonych 2; Komunij św. 60; składek —.

Parafja św. Mikołaja. Było: chrztów 1; zmarłych 4; zapowiedzi 15; ślubów 7; zaopatrzonych 8; Komunij św. 1000.

Parafja św. Marji Magdaleny. Było: chrztów 2; zmarłych 4; zapowiedzi 1; ślubów 3; zaopatrzonych 7; Komunij św. 800; składki —.

Parafja św. Antoniego. Było: chrztów 3; zmarłych 3; zapowiedzi 2; ślubów —; zaopatrzonych 4; Komunij św. 350; składki — zł.

Parafja św. Marcina. Było: chrztów 3; zmarłych 4; zapowiedzi 1; ślubów 4; zaopatrzonych 3; Komunij św. 140.

Parafja św. Andrzeja (OO. Bernardynów). Było: chrztów 1; zmarłych 2; zapowiedzi 1; ślubów 2; zaopatrzonych 4; Komunij św. 1600.

Parafja św. Anny. Było: chrztów 2; zmarłych 2; zapowiedzi —; ślubów —; zaopatrzonych 2.

Parafja św. Elżbiety. Było: chrztów —; zmarłych 9; zapowiedzi 1; ślubów 2; zaopatrzonych —; Komunij św. 360.

Zapowiedzi.

Od 10/II do 17/II 1929.

W parafji św. Antoniego. 1) Michał Łuczyszyn, Kurkowa 29. Matylda Anklewicz, Krupiarska 17. —2) Roman Sylwester i Salomea Przybyłowicz — Libusza

W parafji św. Elżbiety. 1) Bronisław Hübner Stefanja Sosienko, ul. Kulparkowska.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1) Adam Stefan (2 im.) Nowak Piekarska 52. Eleonora Jaworska, Droga Wulecka 98.

W parafji św. Marcina. 1) Pociurko Stefan, Zamarstynów, Krzywa 16., Mizeradzka, I v. Kos Marjanna, Zamarstynów Krzywa 21,

W parafji św. Andrzeja 1) Marjan Konstanty (2) Ostrowski Łyczakowska 10. Marja Gertruda (2) Bielawska Łyczakowska 10.

Konkurs Komitetu „Obrony rodziny katolickiej w Polsce“.

Komitet „Obrony rodziny katolickiej w Polsce“, chcąc ułatwić kapłanom tak doniosłe w naszych czasach zadanie wyjaśnienia nauki katolickiej o sakramencie małżeństwa, pragnie przyczynić się do powstania oryginalnego i odpowiadającego naszym potrzebom zbioru kazań, nauk lub referatów o tym przedmiocie. W tym celu przeznacza dla najlepszej w tym kierunku pracy niepodzielną premję w wysokości jednego tysiąca złotych a nadto tytułem honorarjum autorskiego, za nabycie prawa własności rękopisu, po 80 złotych za arkusz druku.

Dzieło ma odpowiadać następującym warunkom:

1) Praca może być jednego pióra lub zbiorowa, ale pod jedną redakcją.

2) Mogą składać się na nią albo formalne kazania, albo swobodniejsze nauki, albo referaty, tak wszakże, żeby te rodzaje literackie nie były mięszane.

3) Utwory te w liczbie najmniej 15, a najwięcej 20, mają obejmować całą naukę katolicką o małżeństwie ze strony dogmatycznej i moralnej, nie ze strony historycznej i prawniczej, chyba o tyle, o ile ta ostatnia potrzebna jest do wyjaśnienia moralnych obowiązków.

4) Rozmiar poszczególnych utworów nie ma przenosić 10 stron garmondowych zwykłej ósemki.

5) Prace, pisane na maszynie i opatrzone tylko godłem, z dodanem w zamkniętej kopercie nazwiskiem autorów, mają być doręczone Komitetowi najpóźniej do dnia 1 września r. b. Roztrzygający większością głosów sąd konkursowy składa się: z ks. prał. Zygmunta Pilcha z Kielc, ks. prał. Stanisława Maślińskiego, rektora seminarjum duchownego śląskiego w Krakowie, i O. Marcina Dominika T. J. z Warszawy.

6) Bliższych szczegółów i objaśnień udziela w razie potrzeby niżej podpisany przewodniczący Komitetu.

X. Jan Rostworowski T. J. przewodniczący. *Stefan Piechocki* sekretarz.

Adres głównego biura Komitetu: Warszawa, ul. Miodowa 17, m. 12.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow„ Bibljoteka Religijna“ z zasiłkiem XX. Proboszczów
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna“ pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.